

Nr 372.

Av herr **Anderson** i Storegården, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 105, angående statsförvärv av Norra Södermanlands järnväg.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 105 till riksdagen angående statsförvärv av Norra Södermanlands järnväg har bland annat föreslagits, att i fråga om avlönings- och pensionsförhållanden för järnvägsbolagets personal samma grunder skola tillämpas, som kommit till användning vid statens övertagande av andra enskilda järnvägar och senast vid övertagandet av Markaryd—Veinge och Hässleholm—Markaryds järnvägar.

Vid övertagandet av nämnda järnvägar bestämdes, att vid dessa anställda befattningshavare skulle äga rätt att övergå i statens järnvägars tjänst utan minskning av innehavda, till dem utgående löneförmåner och utan minskning av den rätt till löneförhöjning efter viss tjänstetid, som enligt vid den enskilda järnvägen tillämpade grunder skulle hava tillkommit dem. De skulle dock åtnöja sig med sådana — med deras innehavande plats så vitt möjligt jämförliga — befattningar, som järnvägsstyrelsen ansåge lämpligt anförtro dem.

Dessa bestämmelser hava medfört vissa säkerligen icke avsedda konsekvenser. Vissa befattningshavare vid de enskilda järnvägarna, exempelvis byråpersonalen, ha ej sällan i förhållande till statens järnvägars egen personal med motsvarande arbetsuppgifter en icke oväsentligt högre avlöning. Slutlönen i den lönegrad, dessa tjänstemän erhålla vid övergång i statens järnvägars tjänst, understiger därför i många fall den lön, de innehaft i den enskilda järnvägens tjänst. På grund av riksdagens ovannämnda beslut äro emellertid dessa befattningshavare tillförsäkrade att icke behöva lida löneminskning vid övergång i statens järnvägars tjänst. De erhålla därför personligt lönetillägg, som i en del fall för övrigt ytterligare kommer att höjas, när de även äro tillförsäkrade den löneförhöjning, som de skolat erhålla, därest de kvarstått i den enskilda järnvägens tjänst.

Som exempel kan nämnas, att trafikchefen vid förutvarande Hässleholm—Markaryd—Veinge järnvägar, vilka järnvägar voro korta och obetydliga i förhållande till trafiksektionerna vid statens järnvägar, vid övergång i statens järnvägars tjänst blev trafikinspektör. Oaktat han erhöll högsta löneklassen för denna befattning (26:e lönegraden), tillkommer honom på grund av riksdagens förutnämnda beslut ett personligt lönetillägg av för närvarande icke mindre än 5,668 kronor om året.

Då ifrågavarande tjänstemän äro anställda med viss tids uppsägning och det dessutom i här förevarande fall rör sig om övertagande av sådana enskilda järnvägar, vilkas ekonomiska situation är sådan, att ett statligt övertagande är nödvändigt för driftens fortsatta upprätthållande, synes det vara rimligt, att dessa befattningshavares löneförmåner vid övergång i statens tjänst icke sättas högre än för motsvarande personal i samma lönegrad, som ständigt varit i statens järnvägars tjänst.

På grund av det anförda får jag därför föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att tjänstemän, som från Norra Södermanlands järnväg övergå i statens järnvägars tjänst, icke må erhålla högre sammanlagda löneförmåner än vad högsta löneklassen i den lönegrad, i vilken de placeras, tillerkänner dem.

Stockholm den 7 mars 1931.

Carl Arv. Anderson.